

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.110/2016/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év november hó 17. és 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2016. év november hó 24. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2015. év december hó 15. napján kelt 26.B.1237/2013/80. számú ítéletét I.r. vádlott, II.r. vádlott, V.r. vádlott és IX.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja.**

V.r. vádlott 1 rb. vesztegetés elfogadásának büntetteként (Btk.291.§ (1) bekezdés) értékelt cselekményét vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.291.§ (1) bekezdés, **(2) bekezdés a./ pont)**),

IX.r. vádlott 1 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetteként (Btk.291.§ (1) bekezdés) értékelt cselekményét folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.291.§ (1) bekezdés, **(2) bekezdés a./ pont)**) **minősíti.**

A szabadságvesztés büntetés tartamát

I.r. vádlottal szemben **3 (három) év 4 (négy) hónapra,**

II.r. vádlottal szemben **2 (kettő) évre súlyosítja.**

E vádlottaknál a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A fellebbezéssel érintett vádlottak esetében az 1 rendbeliként terhükre rótt bűncselekményeknél a rendbeliségre utalást mellőzi.

II.r. vádlott lakóhelyét pontosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I.r., II.r., III.r., V.r., VII.r., IX.r. és XII.r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 178.140,- (egyszázhetvennyolcezer-egyszáznegyven) Ft bűnügyi költségből I.rendű vádlott neve I.r. vádlott 48.080,- (negyvennyolcezer-nyolcvan) Ft-ot, V.r. vádlott 44.450,- (negyvennégyezer-négyszázötven) Ft-ot, VII.r. vádlott 47.530,- (negyvenhétezer-

ötszázharminc) Ft-ot, míg IX.r. vádlott 38.080,- (harmincnolcezer-nyolcvan) Ft-ot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2015. december 15. napján kelt 26.B.1237/2013/80. számú ítéletével I.r. vádlott bűnösségét 1 rb. folytatólagosan elkövetett lopás büntetében, mint társtettes (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ és (5) bekezdés b./ pont) (tényállás: I/7-12.), 7 rb lopás büntetében, hat esetben mint társtettes, egy esetben (I/4.), mint bűnsegéd (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ és (4) bekezdés b./ pont)(tényállás: I/2., I/3., I/4., I/13., I/14., I/15., I/17.) állapította meg. A vádlottat ezért halmazati büntetésül 2 év 4 hónap szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg, az így kiszabott összesen 200.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni. Megállapította, hogy a Budakörnyéki Bíróság 1.B.151/2006/24. számú ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaideje jelen elítélés tartamával meghosszabbodik.

II.r. vádlott bűnösségét 5 rb. - egy esetben folytatólagosan elkövetett (I/15-16.)- lopás büntetében, mint társtettes (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ és (4) bekezdés b./ pont) (tényállás I/2., I/3., I/11., I/15-16., I/17.), 2 rb - egy esetben folytatólagosan elkövetett (II/2) - vesztegetés büntetében, egy esetben (II/1) mint társtettes (Btk.290.§ (1) bekezdés) (tényállás: II/1-2.) állapította meg. A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az összesen kiszabott 150.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni.

III.r. vádlott bűnösségét 1 rb. folytatólagosan elkövetett lopás büntetében, mint társtettes (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés ba./, bb./, bc./ és (5) bekezdés b./ pont) (tényállás: I/7-12.), 7 rb - egy esetben folytatólagosan elkövetett (I/15-16.) lopás büntetében, hat esetben mint társtettes, egy esetben (I/13.), mint bűnsegéd (Btk.370.§ (1),(2) bekezdés ba./, bb./, bc./ és (4) bekezdés b./ pont) (tényállás: I/2., I/3., I/4., I/13., I/14., I/15-16., I/17.), 1 rb. orgazdaság vétségében (Btk.379.§ (1) bekezdés c./ pont és (2) bekezdés a./ pont) (tényállás: I/1.) állapította meg. A vádlottat halmazati büntetesként 2 év szabadságvesztésre és 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell végrehajtani és abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott összesen 150.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

V.r. vádlott bűnösségét 1 rb. lopás büntetének kísérletében, mint társtettes (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés bc./ és (3) bekezdés ba./ pont) (tényállás: I/5.), 1 rb. egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében (Btk.347.§ (1) bekezdés a./ pont) (tényállás: I/5.), 1 rb. vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk.291.§ (1) bekezdés) (tényállás: II/1.) állapította meg. A bíróság ezért halmazati

büntetésül 1 év 3 hónap szabadságvesztésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell letölteni és abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

VII.r. vádlott bűnösségét 3 rb - egy esetben folytatólagosan elkövetett (I/15-16.) lopás büntetében, mint társtettes (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés bb./, bc./ és (4) bekezdés b./ pont) (tényállás: I/3., I/15-16., I/17.) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 80 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell végrehajtani, abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott összesen 80.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni. A bíróság vele szemben 30.000 Ft vagyonekぼzást rendelt el.

IX.r. vádlott bűnösségét 1 rb. folytatólagosan elkövetett lopás büntetében, mint társtettes (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés bb./, bc./ és (4) bekezdés b./ pont) (tényállás: I/6., I/9., I/12.), 1 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében (Btk.291.§ (1) bekezdés) (tényállás: II/2.) állapította meg. A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 év 2 hónap szabadságvesztésre és 80 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell végrehajtani, abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban határozta meg. Az így kiszabott összesen 80.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni.

XII.r. vádlott bűnösségét 2 rb. - egy esetben folytatólagosan elkövetett (I/7-8., I/10.) - lopás büntetében, mint társtettes (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés bb./, bc./ és (4) bekezdés b./ pont) (tényállás: I/7-8., I/10., I/14.) állapította meg. A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell letölteni, abból legkorábban a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott összesen 100.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni.

Döntött a bíróság a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.r., II.r., III.r., V.r. és IX. vádlottak terhére az ügyész súlyosításért, egyben V.r. és IX.r. vádlottak terhére a megállapított korrupciós bűncselekmény súlyosabb minősítése végett jelentett be fellebbezést, míg I.r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítésért, II.r. vádlott és védője az okának és céljának megjelölése nélkül, VII.r. és XII.r. vádlottak és védőik felmentésért fellebbeztek.

Az ítélet IV.r., VI.r., X.r. és XI.r. vádlottak vonatkozásában a kihirdetése - 2015. december 15. - napján, míg VIII.r. vádlottal szemben 2015. december 17. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.183/2016/1. számú átiratában az ügyési fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint a perrendnek megfelelően lefolytatott eljárásában a Fővárosi Törvényszék megalapozottan állapította meg a tényállást. Megítélése szerint a megállapított tényállásból okszerűen következik a vádlottak bűnössége és cselekményeik minősítése is alapvetően törvényes. Csupán V.r. és IX.r. vádlottak vonatkozásában kifogásolta, hogy a terhükre megállapított vesztegetés elfogadásának büntetettét - az ítélet rendelkező része szerint - a Btk.291.§ (1) bekezdés szerint, tehát a bűncselekmény alapesetként minősítette, noha az ítélet jogi indokolásában (56. oldal 5.bekezdés) azt rögzítette, hogy a tényállás II. pontjai esetében megállapítható, hogy V.r. és IX.r. vádlottak a gazdálkodó szerv részére, illetőleg érdekében végzett tevékenységükkel kapcsolatban nem csupán elfogadták a jogtalan előnyt és annak ígéretét, hanem a köteleességüket is megszegték. Cselekményük helyes minősítése ennek megfelelően a Btk.291.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntette.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság I.r., II.r., III.r., V.r. és IX.r. vádlottaknál a bűnösségi körülményeket a törvényszék nem a súlyuknak megfelelően értékelte, így a velük szemben kiszabott büntetések nem szolgálják megfelelően a büntetési célokat.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábrla a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg:

V.r. és IX.r. vádlottak vesztegetés elfogadása büntetteként értékelt cselekményeit a Btk.291.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint minősítse, I.r., II.r.és III.r. vádlottak szabadságvesztését lényeges tartamban súlyosítsa, III.r. vádlottnál mellőzze a felfüggesztő rendelkezést és őt a közügyektől tiltsa el, V.r. és IX.r. vádlottakkal szemben hosszabb tartamú és hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki, VII.r. és XII.r. vádlott vonatkozásában az ítéletet hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a perorvoslattal érintett vádlottak közül a nyilvános ülés 2016. november 17. napján VII.r. és IX.r. vádlottak, míg 2016. november 24. napján rajtuk kívül XII.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg, távolmaradásuk a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

I.r. vádlott észrevételében azt hangsúlyozta, hogy III. r. és VI. vádlottak vallomásai más irányba vitték a nyomozást, mint ahogyan a valóságban történt. A vendéglátó egységében elhangzott beszélgetésekből tanúk igazolni tudnák hogy tudott ugyan a bűncselekményekről, de nem volt jelen.

II.r. vádlott megismételte, hogy a terhére rótt cselekményeket elismeri, nagyon megbánta. Hivatkozott agyi infarktusban megnyilvánult betegségére és kérte a szabadságvesztés felfüggesztését arra is tekintettel, hogy kamionsofőrként a családja egyetlen keresője.

III.r. vádlott megbánása kijelentése mellett egyéb észrevételt nem tett.

V.r. vádlott elfogadta az elsőfokú ítéletet, észrevételezési jogával nem élt.

XII.r. vádlott ártatlanságát hangsúlyozta, a cselekményekben nem vett részt.

A Fővárosi Ítéltábla I.r. vádlott nyilatkozatát bizonyítási indítványként értékelte, egyben azt elutasította, miután a rendelkezésre álló iratok alapján további bizonyítás nélkül is érdemben felülbírálható az ügy.

I.r. vádlott védője felszólalásában elsődlegesen a felmentés iránti fellebbezést indokolta, amely a kétséget kizáró bizonyítékok meglétét hiányolta. Védence tagadta a bűncselekményekben való részvételét. A rá tett terhelő vallomásokból és a titkos információ gyűjtés körében rögzített telefonbeszélgetésekből egyértelműen nem állapítható meg, hogy köze volt az elkövetésekhez. Másodlagosan a belső arányosságra utalással látta indokoltnak a büntetés enyhítését, amely mellett a további időmúlásra is hivatkozott.

II.r. vádlott védője a büntetés enyhítése mellett fejtette ki érveit. Iratellenesnek találta, hogy a vádlottak megállapodtak a bűncselekmények elkövetésében, mert a cselekmények alkalmoszerűen valósultak meg. Az sem felel meg a valóságnak, hogy védence rendszeresen információkat adott és az sem igazolható hogy ő volt a szervező. Kiemelte, hogy rövid időszakot ölel át a bűncselekmények megvalósítása, nehéz anyagi helyzete vitte a rossz kiút megválasztására. II.r. vádlott ugyan a nyilvántartó rendszer hibáit néhány esetben kihasználta, de nagyon megbánta. Ő a család egyetlen keresője, igazolt betegsége a magas vérnyomás, halláskárosodás és a lezajlott agyi infarktus, állandó orvosi felügyeletre szorul. Szociális helyzete, az időmúlás és megbánó magatartása alapján az ügyészi fellebbezés elutasítását, egyben a szabadságvesztés végrehajtásának akár a leghosszabb próbaidőre történő felfüggesztését kérte.

III.r. vádlott védője felszólalásában a tényállást megalapozottnak, a cselekmények minősítését törvényesnek találta. Álláspontja szerint a kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a büntetési célokat, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az ügyészi fellebbezés elfogadásának esetére szólt az őszinte feltáró vallomásáról, büntetlen előélete, egy kiskorú gyermeke és az időmúlás enyhítő szerepéről.

V.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását, egyben az ügyészi perorvoslat elutasítását kérte. Álláspontja szerint védence a belső arányosság szempontjából súlyos ítéletet kapott, amelyet a bíróság az előzetes mentesítéssel ellensúlyozott. A vádlott egészségi állapota megromlott, ő a családfenntartó, őszintén megbánta, büntetlen, büntetésének súlyosítása nem indokolt.

VII.r. vádlott védője felszólalásában azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a súlyosító körülmények nyomatékát eltűlozta. Az enyhítő körülményekre figyelemmel a büntetés mérséklése iránti perorvoslatát fenntartotta.

IX.r. vádlott védője az ügyészi fellebbezés elutasításával az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A személyi körülmények között hiányolta a kiskorú gyermek feltűntetését. A vesztegetés minősítése körében az ítélet indokolása szerint egyetértett az ügyész minősítést illető kifogásával, azonban az ítélet további, a büntetést érintő súlyosítását nem látta indokoltnak. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság által meghatározott büntetés megfelel a belső arányosságnak, további enyhítő körülmény a kár részbeni megtérülése is a tényállás I/6. és 9. pontjainál.

XII.r. vádlott védője perbeszédében kifogásolta a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét és az így megállapított tényállást. Kiemelte, miszerint nem igazolt, hogy védence beszélt a céges telefonon, hangfelvétel, így azonosíthatóság nem áll rendelkezésre, csak a beszélgetések leirata. Azok alapján védence személye bizonyossággal nem azonosítható. III.r. vádlott önmagára és társaira tett terhelő előadását közvetett bizonyítékként értékelte, amely saját rokonaira is kiterjedt. Védencét

azonban nem említette, XII. r. vádlott személye fel sem merült az elkövetői körben. Álláspontja szerint ebből csak az a következtetés vonható le, hogy nem volt jelen. XII.r. vádlott elfogadható magyarázatot adott arra, hogy a vontatmányt lecsatolta, házasságon kívüli kapcsolatát felkereste, nem tudott a lopásról. Ezt a védekezését semmi nem cáfolja, bűnössége melletti kétséget kizáró bizonyíték nem áll rendelkezésre. Erre figyelemmel bizonyíték hiányában történő felmentése iránti fellebbezését fenntartotta. Másodlagos indítványként a büntetés enyhítését kérte, miután védence feleségéről és 2 kiskorú gyermekéről gondoskodik. A szabadságvesztés felfüggesztésének 3 év próbaidejét hosszúnak ítélte, kérte védence előzetes mentesítésben részesítését is.

Az utolsó szó jogán I.r. vádlott a bűnösségének megállapítása esetén családi problémáinak figyelembe vételét kérte. Orvosi igazolást csatolt nagykorú fia 80% mértékű, továbbá felesége 50 % fokban fennálló rokkantságáról.

II.r. vádlott megbánását hangoztatta, előadta, hogy nehéz anyagi helyzete vitte rá a bűnelkövetésre. Azóta is kamion gépkocsivezetőként dolgozik, jóllehet egészségi állapota rosszabbodott. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését kérte.

III.r. vádlott kijelentette, hogy nagyon megbánta a részvételét, még egyszer nem tenne ilyet.

V.r. vádlott az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, sajnálta a történeteket, az ítéletet elfogadta.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti kétirányú perorvoslatokkal érintett vádlottak tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le eljárását. Ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a rendelkezésére álló bizonyítékokat maradéktalanul a tárgyalás körébe vonta és azok mérlegeléséről is kellő részletességgel számot adott.

Az elsőfokú bíróság valamennyi tényállási pont tekintetében megjelölte azokat a bizonyítékokat, amelyeket elfogadott a tényállás megállapítása során. Egyben számot adott arról is, hogy egyes vádlottak tagadása ellenére mely vallomások és okiratok alapozzák meg az adott tényállásban foglaltakat.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét átfogó, irathú és logikai hibáktól mentes tevékenységnek találta. Ebből következően nem osztotta I.r. vádlott és védője, VII.r. vádlott és védője, továbbá XII.r. vádlott és védője részéről a vádlottak terhére megállapított tényállás támadásán keresztül kifejtett, felmentést célzó fellebbezésüket, ahogyan II.r. vádlott védőjének a bünszövetség megállapíthatósága elleni érveivel sem értett egyet.

Az elsőfokú ítélet 15-16. oldalán az elsőfokú bíróság összefoglalta azokat a bizonyosan megállapítható körülményeket, amelyek igazolják I.r., II.r. és III.r. vádlottak bűnelkövetést célzó megállapodásuk mibenlétét. A vádlottak összehangolt, egymás tevékenységét kiegészítő magatartása alapvető feltétele volt a szállítmányok megdézsmálásának. Az ítélet 55. oldalán foglalt jogi indokolás alappal állapította meg a bünszövetség minősítő körülményét. Az ezt alátámasztó tények részben a III.r. vádlott beismerő vallomásában foglaltak, részben a jól megszervezett lopási cselekmények sorozata, az egymás között leosztott szerepek, a végrehajtás módja alapján, az ebből levonható egyértelmű, helyes ténybeli következtetésen alapulnak. A bünszövetség megállapítását támadó és helyette alkalomszerű elkövetésre hivatkozás ezért nem volt elfogadható. E minősítő körülmény esetleges mellőzése az üzletszerűség és a dolog elleni erőszak fennállására figyelemmel

egyébként sem érintette volna az I-II-III.r. vádlottak által elkövetett lopási cselekmények büntetési tételeit.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 39-44. oldalain idézett I.r. és II.r. vádlottak részben egymás közötti, részben ismeretlen személyekkel, de a cselekményekhez kapcsolódó lehallgatott telefonbeszélgetéseiből. A vádlottak egymás közötti, az útirányról, az érkezés várható időpontjáról és a szállítmány pontos megjelöléséről folytatott telefonbeszélgetésekből - I.r. és XII.r. vádlott tagadására figyelemmel - az ítélet táblája kiemeli a következőket.

Az I/7. tényállási pontnál 2010. augusztus 23-án I.r. vádlott beszélt a gépjárművezetővel az általa szállított Rowenta hajszárítóról, amelyben III.r. vádlott beismerte a részvételét. (nyomozati melléklet 251. oldal)

Az I/8. tényállási pontnál ugyancsak ők beszéltek 2010. szeptember 8-án. A gépjárművezető tájékoztatja I.r. vádlottat, hogy a gépjárművel éjszaka fog megérkezni, pontosan megjelölte a Krups kávéfőzőgép márkáját, cikkszámát, darabszámát, kérte, hogy „kerítsen” rá vevőt. A beszélgetés 8:20-kor zajlott, jelezte, hogy éjszaka fog érkezni. (nyomozati melléklet 347. oldal)

Ugyanezen napon - I/14. pont - közöttük egy másik telefonkapcsolat is rendelkezésre áll 15:57-kor. Ebben a gépjárművezető az általa szállított másik konténerről is beszél, amelyben különféle antennák vannak. Ugyanaz az értékük mint a Krups kávéfőzőgépeknek és jelezte, hogy elhagyta Malibort. (nyomozati melléklet 351. oldal.)

Közöttük újabb telefonbeszélgetés történt 18:04-kor, amelyben ismét megbeszélik a mindkét konténerben szállított áruk fajtáját és értékesítési lehetőségét.

Ugyanezen a napon további telefonbeszélgetések történtek I.r. és III.r. vádlottak, valamint I.r. és XI.r. vádlottak között az előző két konténer tartalmáról, mely beszélgetéseket az ítélet 42. oldala részletesen ismertette.

A tényállás I/10. pontját illetően a 2010. szeptember 29-én a vádlottak között több telefonbeszélgetésben lezajlott információ cserét az ítélet 43. oldala tartalmazza. Kiemelve ebből I.r. és XII.r. vádlott között 20:12-kor kezdődő telefonkapcsolatot, a gépkocsivezető közölte, hogy „Magyarban vagyok már.” Részletesen megbeszélték a konténert lezáró plomba kinézetét és szó esett a szintén úton lévő IX.r. vádlottról is. Oda kell menni, ahová a múltkor, de van egy távolabbi hely is. (nyomozati melléklet 639. oldal) Ide kapcsolódik I.r. és IX.r. vádlott között órákkal korábbi telefon, amelyben utóbbi vádlott adott tájékoztatást arról, hogy „most indulok Kóperből”, hajszárító a rakománya, „olyan mint a Janié”. (nyomozati melléklet 625. oldal)

III.r. vádlott beismerésében vallott arról, hogy 2010. szeptember 28-án Alsónémediben kétszer nyitottak az I/9. pont szerint IX.r. vádlott, az I/10. pontnál XII.r. vádlott hozta a szállítmányt. (21. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal) XII.r. vádlott azt nem vitatta, hogy a szállítmányokat ő hozta Magyarországra és azzal leparkolt, jöllehet annak helyét már tagadta, ahogyan a telefonbeszélgetéseket is. Arról ellenben egyszer sem tett említést, hogy útközben mellette más személy is vele utazott volna. Az indulás idejét, helyét, a gépjármű pontos helyzetét, érkezését, a szállítmány tartalmát rajta kívül más nem ismerte, így arról telefonon sem tudhatott tájékoztatást adni. Ezzel XII.r. vádlott sem védekezett, jöllehet ebben az esetben a más általi hívásokat a gépkocsi haladása közben hallania kellett volna. Ha ő a gépkocsival éjszakára leparkolt amíg a barátnőjéhez ment, ki volt és hová lett az a személy, aki az útközbeni telefonokat bonyolította.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság alappal vetette el a védekezését, miszerint a 06-20-hívószámú telefont nem ő használta, illetve, hogy a magára hagyott szállítmány feltöréséről nem tudott és a lopásban nem vett részt.

VII.r. vádlott targoncásként működött közre 4 esetben a lopásokban. VIII.r. vádlott vallomása szerint a targoncás nem csak egyszer segített, tisztában volt azzal, hogy bűncselekményt követ el, látta mit kell kipakolni. (21. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 19. oldal)

VII.r. vádlott nyomozati vallomásában maga is úgy nyilatkozott, hogy a „Misiéknek semmi közük nem volt ahhoz a raktárhoz, amibe a hűtőszekrényt pakolták.”

A 2010. 09.28-án I.r. vádlott egy nem azonosított személlyel telefonon beszélt, szó esik a raklapokról és arról, hogy legyen nála „egy húszezres”. (nyomozati melléklet 619. oldal)

III.r. vádlott a nyomozás során következetes terhelő előadást tett VII.r. vádlottra, mint aki alkalmanként pénzért az áruk raktárba vitelénél targoncásként segédkezett. (nyomozati iratok 1415. és 1457. oldal)

A telefonbeszélgetések tartalmából - amelyek egyes részletei megegyeztek a vádlotti beismerésekkel - az volt megállapítható, hogy egy összeszokott, egymást jól ismerő hálózat működött. Megbeszélés tárgya volt, hogy a gépjármű érkezése mikorra várható, milyen fajtájú a plombája, mi a rakomány, az mennyiben értékes és hogyan értékesíthető.

A vádlottak és védőik felmentését célzó fellebbezése a bizonyítékok eltérő mérlegelését, ezáltal felülmérlegelést igényeltek.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság álláspontja szerint a történeti tényállás teljeskörűen megalapozott, így az azt megalapozó bizonyítékok felülmérlegelése kizárt volt.

Az ítéltábla a tényállást csupán I.r. és IX.r. vádlottak személyi körülményeit illetően tartotta szükségesnek kiegészíteni az iratok és a nyilvános ülésen bemutatott dokumentumok alapján a következőkkel. (Be.352.§ (1) bekezdés a./ pont)

I.r. vádlott felesége 50%-os, nagykorú gyermeke 80%-os mértékben rokkant.

IX.r. vádlott elvált, együtt él a volt feleségével, egy kiskorú gyermeküket közösen nevelik.

A fenti pontosítással a Fővárosi Törvényszék ítélete minden tekintetben megalapozott, így azt a felülbírálat során irányadónak kellett tekinteni.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére.

Az ítélet jogi indokolásában az elsőfokú bíróság a Btk.2.§-a szerint helyesen ítélte úgy, hogy a vádlottakra az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezései a kedvezőbbek.

A vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekmények, II.r. vádlott esetében a további 2 rb. vesztegetés büntette, III.r. vádlottnál a további orgazdaság vétsége, illetve V.r. vádlottnál a további,

az egyedi azonosító jellel visszaélés büntetnének minősítése törvényes, a vonatkozó jogi indokolás teljes és hibátlan.

Tévedett ellenben az elsőfokú bíróság, amikor V.r. és IX.r. vádlottak terhére az ítélet rendelkező részében a vesztegetés elfogadásának büntetést a bűncselekmény alapeseteként, a Btk.291.§ (1) bekezdése szerint minősítette.

Az ítélet jogi indokolásában ugyanis a Fővárosi Törvényszék a tényállás II. pontja alapján helytállóan fejtette ki, hogy e vádlottak a gazdálkodó szerv részére végzett tevékenységükkel kapcsolatban nem csupán elfogadták a jogtalan előnyt, hanem kötelességüket is megszegték. Munkaköri kötelezettségeiket a tényállás tartalmazza, magatartásuk ennek megfelelően a Btk.291.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadása büntette. Ehelyütt szükséges utalni arra, hogy munkavégzésükkel kapcsolatban nem állt adat rendelkezésre abban a tekintetben, hogy az adott szállítmányokért milyen felelősséggel tartoztak, azokat a tehergépkocsivezetőre rábízták volna. Ezeket a körülményeket a nyomozás során nem vizsgálták, a vád sem tartalmaz e tekintetben tényállást, így a vagyon elleni bűncselekmények eltérő, sikkasztás útján megvalósított elkövetése nem kerülhetett szóba.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék valamennyi vádlott esetében csaknem hiánytalanul felsorolta. Az csak az enyhítő körülmények között IX.r. vádlott egy kiskorú gyermeke és I.r. vádlott - nyilvános ülésen igazolt - nehéz családi helyzete okán szorult kisebb kiegészítésre. Az ítélet további enyhítő hatást tulajdonított valamennyi vádlottnál az elsőfokú ítélet meghozatalától eltelt további időmúlásnak.

A Fővárosi Ítéletábla a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a büntetések súlyosítására irányuló fellebbezésével I.r. és II.r. vádlottak esetében egyetértett. E vádlottakkal szemben a kiszabott szabadságvesztések tartama nem felelt meg a büntetés céljának, jelentősen eltért a büntetési tétel középértékétől, amelynek a törvényszék semmilyen indokát nem adta.

I.r., II.r. és III.r. vádlottaknál az elkövetési érték összességében a 10 millió forintot jelentősen meghaladta, mely kárnak igen kis része tért meg.

I.r. vádlott mindvégig tagadta a bűncselekmények elkövetését, még a nem cáfolható lehallgatási anyag tudatában és teljes ismeretében sem mutatott semmiféle megbánást. II.r. vádlott ugyan az eljárásban végül kijelentette, hogy beismeri a cselekményeket, de ezen a nyilatkozaton kívül az egyes esetek részleteire már nem volt mondanivalója. Az általuk megjelölt betegségek nem új körülmények, azok az elkövetéskor is fennálltak. A bizonyítékok alapján irányító szerepük, a cselekmények kitartó, szervezett megvalósítása sem vitatható.

A Fővárosi Ítéletábla ezért a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamát eltúlzottan enyhének találta, s azt I.r. vádlottal szemben 3 év 4 hónapra, II.r. vádlottal szemben 2 évre súlyosította. Ezek a büntetések alkalmasak - az elsőfokú bíróság által velük szemben kiszabott további büntetésekkel - a büntetés céljának elérésére.

III. vádlott büntetésének súlyosítását célzó ügyészi fellebbezéssel azonban az ítéletábla nem értett egyet. Kétségtelen, hogy az ő terhére szóló összes kárérték és annak megtérülési aránya, valamint a részvételének jelentősége hasonló az előző két vádlotthoz.

Ugyanakkor III.r. vádlott már az első nyomozati vallomásától kezdődően önmagára is terhelő, teljes részletességgel bíró beismerő vallomást tett az egyes cselekményekre. Beismerő vallomása olyan körülményekre is kiterjedt, amelyre más bizonyíték nem állt rendelkezésre. E vádlott büntetlen előéletű, az eljárás lefolytatását támogató feltáró magatartása nem maradhat komoly értékelés nélkül. Külön kiemelendő, hogy a vádlottaknak törvényes joga a hallgatás, a bűncselekmény tagadása, ez nem írható a terhükre. Ugyanakkor a III.r. vádlott beismerésének nyomatéka jelentős súlyú enyhítő hatással bír. A Fővárosi Ítéltábla ezért nem látta indokoltnak a vele szemben kiszabott szabadságvesztést próbaidőre felfüggesztő rendelkezés mellőzését.

Az ítéltábla nem látott olyan okot utalva a további időmúlásra is, amely V.r. és IX.r. vádlottak büntetésének jelentős súlyosítását indokolta volna. Esetükben a vesztegetés elfogadása büntette súlyosabban minősül, de mindketten büntetlen előéletűek, kisgyermekes családos állapotúak, cselekményeiket beismerték, megbánták. V.r. vádlottnál a teljes kár, IX.r. vádlottnál csaknem az egész kár megtérült. A próbaidő tartama az ítélet jogerőre emelkedésével kezdődik, a hat év időmúlás figyelembevétele ezért bír nagyobb jelentőséggel, amely okból a próbaidő tartamának a felemelése sem volt indokolt.

Ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla a büntetések enyhítését célzó védelmi fellebbezéseket nem találta elfogadhatónak, azok között II.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének felfüggesztésére sem kerülhetett sor.

Az ítéltábla nem találta elfogadhatónak XII.r. vádlott előzetes mentesítésére vonatkozó védői indítványt sem. A Be.102.§ (1) bekezdése ennek alkalmazását az elkövető érdemességének megállapításához köti. Esetében az érdemesség feltétele hiányzott. XII.r. vádlott büntetett előéletű, tagadta a terhére rótt négy esetben a részvételt és a legcsekélyebb megbánás jelét sem mutatta. A védői indítvány teljesítésének törvényi alapja ezért hiányzott.

Az elsőfokú ítélet rendelkezéseinek pontosítása körében I.r. és II.r. vádlottaknál a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, így azt ekként kell feltüntetni.

Az 1 rendbeliként elkövetett bűncselekményeknél az 1 rb. megjelölés felesleges, ezért ezt az ítéltábla mellőzte.

II.r. vádlott lakóhelyét az ítéltábla a lakcímkártya alapján pontosította.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet az előzőek szerint a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtatta meg, míg egyebekben törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők közreműködése kapcsán merült fel bűnügyi költség, annak megfizetésére az érintett vádlottakat a Be.381.§ (1) bekezdése és a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla.

Budapest, 2016. év november hó 24. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 26.B.1237/2013/80. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.110/2016/14. számú ítéletében foglalt változtatással I.r., II.r., III.r., V.r., VII.r., IX.r. és XII.r. vádlottakkal szemben 2016. november 24.napján jogerőre emelkedett és a III.r., V.r., VII.r., IX.r. és XII.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2016. év november hó 24. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Bradáné Bódi Ilona
tisztviselő